

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Den romantiske skole i Tyskland (1873)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 200. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992359001408.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Desværre fik deres Forfølgen af alle disse skønne Øjemed en sørgelig Udgang. Hvad der vil blive staaende gennem Tiderne af Tysklands Romantikere er ikke meget: nogle fremragende Oversættelser af A. W. Schlegel, nogle Digtninge af Tieck, en 201 Haandfuld lyriske Poesier af Hardenberg, en anden af Eichendorff, nogle Afhandlinger af Friedrich Schlegel, nogle mindre Arbejder af Arnim og Brentano, en Gruppe Noveller af Hoffmann, endelig nogle geniale Dramer og nogle Fortællinger af højeste Rang, som skyldes den store, dybe Særling Heinrich von Kleist. Iøvrigt er Romantikernes Livsgerning svunden ud af den nulevende Slægts Erindring. Deres Stræben er, set i denne Afstand, som gaaet op i Røg. Sprogligt har Romantiken ved Billeder uden sanselig Bestemthed, ved Misbrug af Udtryk for det Selsomme, Dæmrende, Hemmelighedsfulde, ved Former og Vendinger af Fortidssproget, ved den Hensigt at være uforstaaelig for de almindelige oplyste Mennesker mindre beriget end forringet og fordærvet de poetiske Kunstmidler og den digteriske Stil. Paa det poetiske Omraade løber Romantiken ud i hysterisk Andagt og blaa Dunst; paa det sociale Omraade har den kun behandlet et eneste Forhold af Privatlivet, det imellem Kønnene, og hyppigst med uordenlig og usund Lidenskabelighed uddelt Slag i Luften. Den har her ikke Menneskeheden, men kun nogle aristokratisk begunstigede Kunstnernaturer for Øje. Hvad det religiøse Forhold angaar, rækker alle de fra først af poetisk og sædeligt saa revolutionære Romantikere Halsen frem, saasart de øjner Aaget. Og i Politiken er det dem, der leder Wienerkongressen og forfærdiger dens Kundgørelser, afskaffende Folkenes Tænkefrihed mellem en Kirkefest i Stefanskirken og en Østersdiner hos Fanny Elsler.